

Sygn. akt IIIU 494/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 stycznia 2015 r.

<i>Sąd Okręgowy</i>	<i>w Ostrołęce</i>	<i>Wydział III</i>
<i>Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych</i>		

w składzie:

Przewodniczący: SSO Teresa Suchcicka

Protokolant: st. sekr. sądowy Małgorzata Laskowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 28 stycznia 2015 r. w O.

sprawy z odwołania S. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania S. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 5 lutego 2013 r. **znak** (...)

orzeka:

oddala odwołanie.

Sygn. akt: III U 494/13

UZASADNIENIE

S. K. złożył odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P. z dnia 05.02.2013r., znak: (...) odmawiającej mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu wskazał, że posiadał prawo do renty. Zaskarżona decyzja została wydana w oparciu o nieprawidłowo ustalony stan faktyczny. Domagał się jej zmiany i przyznania prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 01.11.2010r. wraz z odsetkami za zwłokę.

W toku postępowania S. K. wskazywał także, że brak było podstaw formalnoprawnych do odmowy wypłaty renty. Po wydaniu decyzji z dnia 08.09.1994r. o prawie do renty III grupy inwalidów w związku z wypadkiem przy pracy - z dniem 01.11.2010r. ZUS zaprzestał wypłacania odwołującemu jakiegokolwiek świadczenia, także tego, jakie przysługiwało mu na mocy decyzji z 13.10.1994r. (decyzję tę uchylono dopiero w dniu 05.02.2013r.). Zdaniem odwołującego, przesłankami ponownej oceny uprawnień ubezpieczeniowych i wydania decyzji niekorzystnych dla

świadczeniobiorców powinny być „nowe dowody” i „ujawnione okoliczności”. W niniejszej sprawie zaś brak było przesłanek do wydania zaskarżonej decyzji.

W odpowiedzi na odwołanie ZUS wniósł o jego oddalenie. Wskazał, że decyzją z dnia 08.02.1999r. ustalono S. K. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem na stałe.

W związku z pełnieniem nadzoru przez Naczelnego Lekarza ZUS nad wykonywaniem orzekania o niezdolności do pracy przez lekarzy orzeczników, sprawa ubezpieczonego została przekazana do ponownego rozpatrzenia i stwierdzono, że wcześniejsze orzeczenia: Obwodowej Komisji Lekarskiej do Spraw Inwalidztwa i Zatrudnienia z dnia 25.08.1994r. oraz lekarza orzecznika z dnia 21.01.1999r. - budzą zastrzeżenia co do zgodności z zasadami orzecznictwa lekarskiego. Sprawę przekazano więc do rozpatrzenia przez Komisję Lekarską ZUS w W., która w orzeczeniu z dnia 16.09.2010r. ustaliła, że S. K. nie jest niezdolny do pracy. Wobec powyższego ZUS decyzją z dnia 04.10.2010r. odmówił mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy.

Z decyzją z dnia 04.10.2010r. ubezpieczony nie zgodził się i wniósł odwołanie do Sądu Okręgowego w Ostrołęce, które wyrokiem z dnia 12.04.2012r. (sygn. akt III U 1595/10) oddalono. Apelacja także została oddalona wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 21.11.2012r. (sygn. akt III AUa 63 5/12)

W dniu 22.01.2013r. S. K. złożył w ZUS wniosek o wypłatę renty inwalidzkiej II grupy z ogólnego stanu zdrowia przyznanej decyzją ZUS z dnia 13.10.1994r.

Komisja Lekarska ZUS w W. nr (...) orzeczeniem z dnia 16.09.2010r. zmieniła wcześniej wydane orzeczenie z dnia 25.08.1994r. i ustaliła, że odwołujący S. K. nie jest niezdolny do pracy.

W związku z powyższym Oddział ZUS zaskarżoną decyzją z dnia 05.02.2013r. odmówił S. K. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy z ogólnego stanu zdrowia.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

S. K. urodził się w dniu (...) Ukończył szkołę podstawową.

W 1973r. jako dziecko w wyniku postrzelenia z łuku doznał urazu prawej gałki ocznej, i od tego czasu jest osobą jednooczną.

W okresie od 04.01.1988r. do 11.03.1988r. odwołujący pracował w (...) w O. jako pomocnik masarza, a w dniu 01.06.1989r. podjął pracę w Nadleśnictwie O. w charakterze drwala.

W dniu 23.08.1989r. uległ on wypadkowi przy pracy przy wyrębie drzewa w lesie - doznał otwartego złamania prawej stopy. [protokół nr (...)r., akta rentowe (...)]

W dniu 18.02.1994r. S. K. ponownie uległ wypadkowi przy pracy – doznał urazu gałki ocznej lewej u osoby jednoocznej. [protokół nr (...)]

Na podstawie decyzji z dnia 08.09.1994r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyznał S. K. od 17.08.1994r. (po zaprzestaniu pobierania zasiłku chorobowego) rentę inwalidzką III grupy inwalidów w związku z wypadkiem przy pracy w dniu 18.02.1994r. Podstawą wydania decyzji stanowiło orzeczenie z dnia 25.08.1994r. Obwodowej Wojewódzkiej Komisji Lekarskiej ds. Inwalidztwa i Zatrudnienia nr 6 w O. o zaliczeniu na S. K. do III grupy inwalidzkiej w związku z wypadkiem przy pracy, inwalidztwo określono jako trwałe. [akta rentowe, k. 10]

W związku z pełnieniem nadzoru przez Naczelnego Lekarza ZUS nad wykonywaniem orzekania o niezdolności do pracy przez lekarzy orzeczników, akta sprawy zostały przekazane do ponownego rozpatrzenia. Po ponownej analizie zebranej dokumentacji lekarskiej Komisja Lekarska ZUS II Oddział w W.w orzeczeniu z dnia 16.09.2010r. ustaliła, że S. K. nie jest niezdolny do pracy [dokumentacja lekarska, k. 9], w konsekwencji czego zapadła decyzja z dnia

04.10.2010r. o odmowie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy, a wstrzymanie wypłaty renty nastąpiło od 01.11.2010r. [akta rentowe (...), k. 138]

Od decyzji z dnia 04.10.2010r. S. K. złożył odwołanie, które wyrokiem Sądu Okręgowego w Ostrołęce z dnia 12.04.2012r., III U 1595/10 zostało oddalone. Także apelacja odwołującego się została oddalona wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 21.11.2012r., III AUa 635/12. [akta sprawy III U 1595/10, III AUa 635/12]

Decyzją ZUS z dnia 13.10.1994r. znak (...)odwołującemu się przyznano rentę inwalidzką II grupy od dnia 17.08.1994r., tj. od wyczerpania zasiłku chorobowego. [akta rentowe (...), k. 4-5]

W dniu 31.12.1998r. S. K. zwrócił się do organu rentowego z wnioskiem o ustalenie II grupy inwalidów w związku z wypadkiem przy pracy, z uwagi na pogarszający się stan zdrowia. [dokumentacja lekarska, k. 3]

Po przeprowadzeniu badania, Lekarz Orzecznik ZUS w orzeczeniu z dnia 21.01.1999r. ustalił u odwołującego częściową niezdolność do pracy (dawna III grupa) w związku z wypadkiem przy pracy w dniu 18.02.1994r. oraz stwierdził, że niezdolność ta ma charakter trwały. [dokumentacja lekarska, k. 16]

Organ rentowy decyzją z dnia 08.02.1999r. poinformował ubezpieczonego, że świadczenie będzie nadal wypłacane w wysokości przewidzianej dla osoby częściowo i trwale niezdolnej do pracy. [akta rentowe (...), k. 36]

Od decyzji tej S. K. złożył odwołanie do Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Warszawie, który wyrokiem z dnia 28.10.1999r. w sprawie IIIU 891/99 oddalił odwołanie.

W dniu 22.01.2013r. S. K. złożył w Inspektoracie ZUS w O. wniosek o wypłatę renty inwalidzkiej II grupy z ogólnego stanu zdrowia przyznanej decyzją ZUS z dnia 13.10.1994r. [akta (...), k. 7]

Komisja Lekarska ZUS w W. nr (...) orzeczeniem z dnia 16.09.2010r. zmieniła wcześniej wydane orzeczenie z dnia 25.08.1994r. i ustaliła, że odwołujący S. K. nie jest niezdolny do pracy. Orzeczenie Komisji wydano po przeprowadzeniu badania, analizy dokumentacji medycznej i opinii konsultanta ZUS – specjalisty chorób oczu K. B. z dnia 13.08.2010r. [dokumentacja lekarska nr (...) - orzeczenie z dnia 16.09.2010r. – k. 9, opinia okulisty - k. 52]

W związku z powyższym Oddział ZUS decyzją z dnia 05.02.2013r. odmówił odwołującemu S. K. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy z ogólnego stanu zdrowia, gdyż odwołujący nie jest osobą niezdolną do pracy. [akta rentowe (...), k. 11] Jednocześnie organ rentowy decyzją z dnia 05.02.2013r. poinformował odwołującego, że w celu wszczęcia postępowania w sprawie o przyznanie renty z tytułu niezdolności do pracy z ogólnego stanu zdrowia, należy złożyć stosowny wniosek wraz z zaświadczeniem o stanie zdrowia. [akta rentowe (...), k. 12]

Od w/w decyzji z dnia 05.02.2013r. odwołujący się złożył odwołanie do Sądu Okręgowego w Ostrołęce, co jest przedmiotem niniejszego postępowania.

W dniu 03.10.2012r. (...) ds. Orzekania o Niepełnosprawności w O. wydał orzeczenie o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności S. K.. [k. 123 a.s.]

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: akt rentowych 72217, akt sprawy III U 1595/10, III AUa 635/12, dokumentacji lekarskiej, odwołania, k. 3 a.s., odpowiedzi na odwołanie k. 7- 8 a.s.

Odwołanie S. K. od decyzji ZUS z dnia 05.02.2013r. nie jest zasadne.

W pierwszej kolejności Sąd badał, czy organ rentowy - jak twierdził odwołujący się - naruszył przepisy postępowania.

S. K. podnosił, na podstawie orzeczenia z dnia 25.08.1994r. Obwodowej Wojewódzkiej Komisji Lekarskiej ds. Inwalidztwa i Zatrudnienia nr (...) w O. uznano go trwale niezdolnym do pracy, a na podstawie decyzji z 13.10.1994r. uznano go za częściowo niezdolnego do pracy, co oznacza, że nabył niewzruszalne uprawnienia do renty. Odwołujący wskazywał, iż przesłankami ponownej oceny uprawnień ubezpieczeniowych są „nowe dowody” i „ujawnione

okoliczności", których nie było. Zatem bezprawnie skierowano go do zbadania przez Komisję Lekarską ZUS II Oddział w W., co w konsekwencji spowodowało wydanie orzeczenia z dnia 16.09.2010r. o zdolności do pracy oraz decyzję ZUS z dnia 04.10.2010r. o odmowie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy i wstrzymanie wypłaty renty od 01.11.2010r.

W ocenie Sądu nie można podzielić stanowiska odwołującego się S. K. odnośnie naruszenia przepisów prawa.

Stosownie do treści art. 107 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U.2013.1440), prawo do świadczeń uzależnionych od niezdolności do pracy oraz wysokość tych świadczeń ulega zmianie, jeżeli w wyniku badania lekarskiego, przeprowadzonego na wniosek lub z urzędu, ustalono zmianę stopnia niezdolności do pracy, brak tej niezdolności lub jej ponowne powstanie.

Zgodnie z art. 114 ust. 1 w/w ustawy o emeryturach i rentach z FUS, prawo do świadczeń lub ich wysokość ulega ponownemu ustaleniu na wniosek osoby zainteresowanej lub z urzędu, jeżeli po uprawomocnieniu się decyzji w sprawie świadczeń zostaną przedłożone nowe dowody lub ujawniono okoliczności istniejące przed wydaniem tej decyzji, które mają wpływ na prawo do świadczeń lub na ich wysokość.

Zdaniem Sądu Apelacyjnego w Białymstoku, w prawie ubezpieczeń społecznych związaną z sądem (a także organu rentowego) ostateczną decyzją nie ma charakteru bezwzględnie. Istnieje możliwość dokonania ponownych ustaleń warunkujących prawo lub wysokość przyznanego wcześniej świadczenia, jednak dopiero po spełnieniu przesłanek określonych w art. 114 ust. 1 u.e.r.f.u.s. albo wskazanych w art. 83a u.s.u.s. (III AUa 279/14 wyrok z dn. 26.08.2014r., LEX nr 1504338, podobnie Sąd Apelacyjny w Szczecinie w wyroku z dn. 21.01.2014r., III AUa 550/13, LEX nr (...))

W tym miejscu można też powołać Decyzję Europejskiego Trybunału Praw Człowieka z dnia 25.03.2014r. nr (...), w której podał, że co do zasady nie można zabraniać władzom publicznym poprawiania omyłek, nawet tych wynikających z ich własnych zaniedbań, a w konsekwencji władze mogą ponownie ocenić przysługujące skarżącej uprawnienie do emerytury [(...)].

Wskazać należy, że także z art. 114 ust. 1 w/w ustawy wynika, że organ rentowy może wszcząć postępowanie z urzędu w celu weryfikacji ustalonego prawa do emerytury lub renty albo ich wysokości - w oparciu o nowe dowody. W orzecznictwie dominuje bowiem pogląd, że decyzja rentowa nie ma przymiotu powagi rzeczy osądzonej (wyroki SN: z dnia 4.10.2006r., II UK 30/06, OSNPUSiSP 2007, nr 19-20 poz. 289; z dnia 5.05.2005r., III UK 242/04, OSNPUSiSP 2006, nr 3-4, poz. 54; z dnia 28.01.2004r., II UK 228/03, OSNPUSiSP 2004, nr 19, poz. 341), co oznacza, że organ rentowy może podważyć swoją błędną decyzję przyznającą świadczenie "nabyte", pomimo niespełnienia ustawowych warunków powstania uprawnień do emerytury lub renty, jeżeli powołano się na nowe dowody lub ujawniono okoliczności istniejące przed wydaniem decyzji mające wpływ na ustalenie uprawnień ubezpieczeniowych.

W przedmiotowej sprawie skierowanie odwołującego na badanie lekarskie w czasie pobierania renty wydano na podstawie § 13 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Polityki Społecznej z dnia 14.12.2004r. w sprawie orzekania o niezdolności do pracy (Dz.U.2004.273.2711), według którego bezpośredni nadzór nad wykonywaniem orzekania o niezdolności do pracy przez lekarzy orzeczników w oddziale Zakładu, wykonuje Prezes Zakładu za pośrednictwem głównego lekarza orzecznika.

Według ust. 2 bezpośredni nadzór, o którym mowa w ust. 1, obejmuje w szczególności:

- 1) kontrolę w zakresie prawidłowości gromadzenia dokumentacji niezbędnej do wydania orzeczenia przez lekarza orzecznika;
- 2) kontrolę orzeczeń lekarzy orzeczników pod względem merytorycznym i formalnym;

3) przedstawianie naczelnemu lekarzowi Zakładu wniosków dotyczących orzeczeń lekarzy orzeczników, co do których istnieje uzasadnione podejrzenie braku ich zgodności ze stanem faktycznym lub zasadami orzecznictwa o niezdolności do pracy;

4) analizę odwołań wniesionych od decyzji organu rentowego wydanej na podstawie orzeczenia lekarza orzecznika, w celu stwierdzenia, czy w odwołaniu tym nie wskazano nowych okoliczności dotyczących niezdolności do pracy lub niezdolności do samodzielnej egzystencji;

5) prowadzenie szkoleń lekarzy orzeczników w zakresie orzecznictwa o niezdolności do pracy;

6) sprawdzanie i stwierdzanie kwalifikacji lekarzy orzeczników w zakresie orzecznictwa o niezdolności do pracy.

W przedmiotowej sprawie organ rentowy orzekł więc na podstawie nowych dowodów - orzeczenia Komisji Lekarskiej ZUS w W. nr (...) z dnia 16.09.2010r., która zmieniła wcześniej wydane orzeczenie z dnia 25.08.1994r. i ustaliła, że odwołujący S. K. nie jest niezdolny do pracy. Orzeczenie Komisji wydano po przeprowadzeniu badania, analizy dokumentacji medycznej i opinii konsultanta ZUS okulisty K. B. z dnia 13.08.2010r. – nie zaś na podstawie odmiennej oceny uprzednio zgromadzonych dowodów.

Reasumując, zdaniem Sądu Okręgowego w omawianej sprawie nie nastąpiło naruszenie przepisów postępowania.

Mając powyższe na względzie, należało zbadać, czy aktualnie S. K. spełnia przesłanki do uzyskania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Zgodnie z art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U.2013.1440) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, która spełnia łącznie następujące przesłanki:

1. jest niezdolny do pracy,

2. ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,

3. niezdolność do pracy powstała we wskazanych w ustawie okresach składkowych lub nieskładkowych albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Przepisu ust. 1 pkt 3 nie stosuje się do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy (art. 57 ust. 2 ustawy).

Definicję **osoby niezdolnej do pracy** zawiera art. 12 ust. 1-3 powoływanej ustawy, który stwierdza, że jest nią osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu.

Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy, natomiast **częściowo niezdolną do pracy** jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Zgodnie zaś z art. 61 w/w ustawy prawo do renty, które ustało z powodu ustąpienia niezdolności do pracy, podlega przywróceniu, jeżeli w ciągu 18 miesięcy od ustania prawa do renty ubezpieczony ponownie stał się niezdolny do pracy.

W świetle cytowanych wyżej przepisów rozstrzygnięcie w sprawie było uzależnione od ustalenia, czy S. K. jest niezdolny do pracy i w jakim stopniu. Zgodnie z wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Białymstoku, ocena niezdolności do pracy z medycznego punktu widzenia wymaga wiadomości specjalnych i Sąd nie może - wbrew opinii biegłego (biegłych) - opierać ustaleń w tym zakresie na własnym przekonaniu. (wyrok z dnia 14.05.2014r., III AUa 1810/13, LEX nr(...)).

Ponieważ odwołujący się wskazywał schorzenia okulistyczne, na okoliczność oceny istnienia niezdolności do pracy Sąd postanowieniem z dnia 29.03.2013r. dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych z zakresu okulistyki i medycyny pracy.

Biegła z zakresu okulistyki M. C., po przeprowadzeniu w dniu 27.04.2013r. badania lekarskiego oraz analizie akt sprawy uznała, że S. K. jest częściowo i trwale niezdolny do pracy z powodu niedużego upośledzenia widzenia oka lewego. Ślepotą pourazowa oka prawego czyni badanego jednoocznym zaadoptowanym do jednoocznosci (długi okres od urazu oka). Przeciwwskazana jest praca wymagająca prawidłowego widzenia obuocznego, praca na wysokości i przy maszynach w ruchu. Ograniczenia te powstały od czasu doznanego urazu (1973r. i 1994r.). Biegła rozpoznała ślepotę oka prawego pourazową (uraz w 1973r.), zaćmę pourazową oka prawego, zwłknięcie soczewki w oku prawym, praktyczną jednoocznosc, początkowe przymglenie soczewki oka lewego. Zmiany degeneracyjne w ciele szklistym oka lewego. Astygmatyzm krótkowzroczny oka lewego. [k. 16 – 18 a.s.]

W opinii uzupełniającej biegła wskazała, że **początek częściowej niezdolności do pracy to 1973r.**, kiedy doszło do urazu prawej gałki ocznej. Od 2010r. do 2013r. pogorszyła się ostrość wzroku oka lewego (V. = 0,7cc) spowodowana przymgleniem soczewki i zmianami degeneracyjnymi ciała szklistego, co może być następstwem urazu tego oka w 1994r. [k. 23, 50 a.s.]

Organ rentowy wniósł o powołanie biegłego z zakresu medycyny pracy i okulistyki. Wskazał, że zgadza się z opinią biegłej o przeciwwskazaniach do pracy wymagającej widzenia obuocznego, na wysokości i przy maszynach w ruchu, zaadoptowaniu do jednoocznosci. Jednakże S. K. nie ma wyuczonego zawodu i jest zdolny do pracy na ogólnym rynku pracy, z przeciwwskazaniami j.w., a o dopuszczeniu do pracy decyduje lekarz medycyny pracy. [k. 57, 63 a.s.]

Biorąc powyższe zastrzeżenia pod uwagę, postanowieniem z dnia 31.01.2014r. Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych z zakresu okulistyki i medycyny pracy. [k. 65 a.s.]

Dr n. med. I. B. specjalista chorób oczu, po przeprowadzeniu w dn. 28.05.2014 r. badań oraz analizie dokumentacji lekarskiej ustaliła, że S. K. nie jest niezdolny do pracy. Ustaliła, że gałki oczne są osadzone prawidłowo, ruchomość prawidłowa, gałka oczna prawa zanikowa. Oko prawe - spojówki gładkie, lśniące, Rogówki z widoczną blizną, komora przednia pogłębiona płyn czysty. Soczewka całkowicie zmętniała - podwichnięta ku dołowi. Dno oka niewidoczne.

Biegła rozpoznała stan po urazie oka prawego w 1973r. (ślepotą oka prawego, zaćmą pourazową OP, podwichnięcie soczewki OP), stan po urazie OL w 1994r., astygmatyzm krótkowzroczny niskiego stopnia oka lewego.

Ustaliła, że badany jest praktycznie jednooczny. Po urazie w dzieciństwie w 1973r. (od 1994r. widzi tym okiem jedynie światło poczucie z prawidłową lokalizacją) i zaadoptowany do widzenia jednoocznego. Natomiast okiem lewym z korekcją -1,0 D. widzi do dali=0,8 (tj. 80% dobrego widzenia, natomiast do bliży widzi z korekcją +2,25 D. i -1,0 D. w osi 90 stopni widzi o=0,75 (tj 90% dobrego widzenia). W lewym oku przednim odcinku i na dnie oka nie stwierdza się odchyień od stanu prawidłowego. Uraz oka lewego w 1994r. spowodował wylew krwi podsiatkówkowy w tylnym biegunie siatkówki, który wchłonął się po zastosowanym leczeniu i nie pozostawił trwałych zmian w siatkówce oka lewego.

Zdaniem biegłej, ze względu na stwierdzone schorzenia okulistyczne odwołujący jest zdolny do pracy, z wyjątkiem zawodów wymagających widzenia obuocznego, np. przy maszynach będących w ruchu, na wysokości powyżej 3 metrów, z bronią, jako kierowca zawodowy. [k. 81 – 82 a.s.]

Biegła z zakresu medycyny pracy M. W., po przeprowadzeniu w dniu 03.09.2014r. badania lekarskiego stwierdziła, że S. K. jest zdolny do pracy.

Biegła ustaliła, że badany ma prawidłową budowę ciała. Na prawej stopie blizna pooperacyjna. Narząd wzroku dokładnie opisany w opinii biegłego lekarza sądowego z zakresu okulistyki. Rozpoznała stan po urazie oka prawego w 1973r. (ślepotą oka prawego, zaćmą pourazową oka prawego, podwichnięcie soczewki oka prawego), stan po urazie oka lewego w 1994r., astygmatyzm krótkowzroczny niskiego stopnia oka lewego, praktyczną jednooczną.

W uzasadnieniu biegła wskazała, że odwołujący posiada wykształcenie podstawowe, nie ma żadnego wyuczonego zawodu. (...) ds. Orzekania o Niepełnosprawności w O. 03.10.2012r. wydał orzeczenie o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności u badanego. Symbole przyczyny niepełnosprawności - 04-0 (choroby narządu wzroku) i 05-R (upośledzenie narządu ruchu), orzeczenie zostało wydane na stałe. Ze względu na praktyczną jednooczną odwołujący nie może pracować na wysokości, przy maszynach w ruchu, nie może wykonywać prac wymagających widzenia obuocznego (np. praca z bronią, prowadzenie pojazdów mechanicznych). Praktycznie jednooczny jest już od dzieciństwa, po urazie oka prawego w 1973r. Może jednak pracować na stanowiskach, które nie wymagają wykonywania czynności wyżej wymienionych. Z podstawowym wykształceniem może wykonywać pracę na stanowisku np. portiera, dozorecy, szatniarza, magazyniera, sprzątającego i inne tego typu prace. Orzeczony umiarkowany stopień niepełnosprawności daje odwołującemu możliwość, m.in. pracy w zakładzie pracy chronionej, korzystanie ze skróconego czasu pracy i dłuższego o 10 dni urlopu. [k. 86 – 88 a.s.]

Zastrzeżenia do powyższych opinii wniósł odwołujący się. W piśmie z dnia 14.01.2014r. wskazał, że opinie są rozbieżne co do tego, czy ubezpieczony jest czy też nie jest osobą częściowo niezdolną do pracy. [k. 118 – 119 a.s., rozprawa z dnia 28.01.2015r., k. 126 a.s.]

Wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii kolejnego biegłego sądowego został oddalony na podstawie art. 217 § 3 k.p.c. [postanowienie k. 126 odwr. a.s.]

Zdaniem Sądu, opinie sporządzone po przeprowadzeniu badania odwołującego S. K. w dniach 28.05.2014r. i 03.09.2014r. mogą stanowić podstawę rozstrzygnięcia. Wskazać należy bowiem, że zarówno doktryna jak i orzecznictwo stoją na stanowisku, że potrzeba powołania innego biegłego powinna wynikać z okoliczności sprawy, a nie z samego niezadowolenia strony z dotychczas złożonej opinii (wyrok SN z 4.08.1999 r, I PKN 20/99, OSNAPiUS 2000, nr 15, poz. 479).

Opinie zostały wydane przez biegłych lekarzy o specjalnościach odpowiednich do ujawnionych u odwołującego schorzeń – z zakresu okulistyki i medycyny pracy.

Jednocześnie Sąd uznał, że miarodajne są opinie biegłej okulistki I. B. i medycyny pracy M. W.. Biegłe te, w przeciwieństwie do okulisty M. C. (wzywanej dwukrotnie do wyjaśnienia i uzupełnienia opinii) dokonały obszernej analizy zebranej w sprawie dokumentacji medycznej, przeprowadziły wywiad oraz badania. Zarówno rozpoznanie, jak i wnioski, jakie znajdują się w opinii są rzeczowe, spójne i logiczne, dlatego zasługują na uwzględnienie. Biegłe określiły schorzenia, stopień ich nasilenia i wpływ na zdolność do pracy. Z opinii wynika, iż praktyczna jednooczną nie powoduje niezdolności do pracy.

S. K., z podstawowym wykształceniem, pracował, m.in. jako pomocnik masarza, pilarz i drwal. Do tych prac odniosły się biegłe sądowe z zakresu okulistyki I. B. i medycyny pracy Maria Waśkiewicz stwierdzając, że odwołujący jest zdolny do ich wykonywania.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, że prawidłowe jest stwierdzenie powoływanych w sprawie biegłych o zdolności S. K. do pracy. Sąd uznał, że odwołujący nie spełnia więc przesłanek do przyznania mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy i jego odwołanie od decyzji ZUS z 05.02.2013r. na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. podlega oddaleniu.

Z tych względów orzeczono jak w sentencji.